

32003L0004

L 41/26

ÚŘEDNÍ VĚSTNÍK EVROPSKÉ UNIE

14.2.2003

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY 2003/4/ES

ze dne 28. ledna 2003

o přístupu veřejnosti k informacím o životním prostředí a o zrušení směrnice Rady 90/313/EHS

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na čl. 175 odst. 1 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise ⁽¹⁾,

s ohledem na stanovisko Hospodářského a sociálního výboru ⁽²⁾,

s ohledem na stanovisko Výboru regionů ⁽³⁾,

v souladu s postupem stanoveným v článku 251 Smlouvy ⁽⁴⁾ s ohledem na společný návrh schválený dohodovacím výborem dne 8. listopadu 2002,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Lepší přístup veřejnosti k informacím o životním prostředí a šíření těchto informací přispívají k větší osvětě v otázkách životního prostředí, k volné výměně názorů, k účinnější účasti veřejnosti při rozhodování o otázkách životního prostředí a ve svém výsledku k lepšímu životnímu prostředí.
- (2) Směrnice Rady 90/313/EHS ze dne 7. července 1990 o svobodě přístupu k informacím o životním prostředí ⁽⁵⁾ zahájila proces změn způsobem, v němž orgány veřejné správy přistupují k řešení otázek otevřenosti a transparentnosti, přičemž zavádějí opatření k výkonu práva přístupu veřejnosti k informacím o životním prostředí, a tento proces je nezbytné dále rozvíjet a pokračovat v něm. Tato směrnice rozšiřuje stávající přístup stanovený směrnicí 90/313/EHS.
- (3) Článek 8 uvedené směrnice požaduje, aby členské státy informovaly Komisi o získaných zkušenostech, na jejichž základě má Komise vypracovat zprávu pro Evropský parlament a Radu spolu s návrhem na úpravu směrnice, kterou může považovat za vhodnou.
- (4) Zpráva vypracovaná podle článku 8 uvedené směrnice identifikuje konkrétní problémy, které se vyskytují při praktickém uplatňování směrnice.

- (5) Dne 25. června 1998 podepsalo Evropské společenství Úmluvu o přístupu k informacím, účasti veřejnosti na rozhodování a přístupu k právní ochraně v záležitostech životního prostředí („Aarhuskou úmluvu“). Ustanovení právních předpisů Společenství musí být v souladu s uvedenou úmluvou vzhledem k jejímu závěru přijatému Evropským společenstvím.
- (6) V zájmu zvýšené transparentnosti je vhodné směrnicí 90/313/EHS spíše nahradit, než ji měnit, a poskytnout tak zúčastněným stranám jednoduchý, jasný a logicky skloubený legislativní text.
- (7) Rozdíly mezi právními předpisy členských států, které se týkají přístupu k informacím o životním prostředí, jež jsou v držení orgánů veřejné správy, mohou v rámci Společenství vést k rozdílnému přístupu k těmto informacím nebo k rozdílným podmínkám hospodářské soutěže.
- (8) Je nezbytné zajistit, aby fyzické a právnické osoby měly stejné právo přístupu k informacím o životním prostředí v držení orgánů veřejné správy nebo orgánům veřejné správy určených, aniž by tyto osoby musely prokazovat svůj oprávněný zájem.
- (9) Je rovněž nezbytné, aby orgány veřejné správy zpřístupnily široké veřejnosti informace o životním prostředí a šířily je v co největší možné míře, zejména prostřednictvím informačních a komunikačních technologií. Při podávání zpráv a přezkumu této směrnice je potřebné k budoucímu rozvoji těchto technologií přihlížet.
- (10) Definice informací o životním prostředí by měla být vyjasněna tak, aby v jakékoli formě obsahovala informace o stavu životního prostředí, o faktorech, opatřeních nebo činnostech ovlivňujících nebo pravděpodobně ovlivňujících životní prostředí nebo určených k jeho ochraně, o analýzách užítu a nákladů a ekonomických analýzách použitých v rámci těchto opatření nebo činností a také informace o stavu lidského zdraví a bezpečnosti, včetně kontaminace potravinového řetězce, podmínkách lidského života, kulturních lokalitách a stavebních objektech, pokud jsou nebo mohou být ovlivněny kterýmkoli z těchto aspektů.
- (11) K zohlednění zásad uvedených v článku 6 Smlouvy, že požadavky na ochranu životního prostředí by měly být zahrnuty do vymezení a provádění politik a činností Společenství, je nezbytné rozšířit definici orgánů veřejné správy o vládu nebo jiné orgány veřejné správy na vnitrostátní, regionální nebo místní úrovni bez ohledu na to, zda nese konkrétní odpovědnost za životní prostředí nebo ne. Definici je potřebné obdobně rozšířit o jiné osoby nebo subjekty vykonávající funkce veřejné správy ve vztahu k životnímu prostředí podle vnitrostátních právních předpisů a osoby nebo subjekty jimi řízené, které jsou veřejně odpovědné nebo zastávají funkce ve vztahu k životnímu prostředí.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 337 E, 28.11.2000, s.156 a
Úř. věst. C 240 E, 28.8.2001, s. 289.

⁽²⁾ Úř. věst. C 116, 20.4.2001, s. 43.

⁽³⁾ Úř. věst. C 148, 18.5.2001, s. 9.

⁽⁴⁾ Stanovisko Evropského parlamentu ze dne 14. března 2001 (Úř. věst. C 343, 5.12.2001, s. 165), společný postoj Rady ze dne 28. ledna 2002 (Úř. věst. C 113 E, 14. 5. 2002, s. 1) a rozhodnutí Evropského parlamentu ze dne 30. května 2002 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku). Rozhodnutí Rady ze dne 16. prosince 2002 a rozhodnutí Evropského parlamentu ze dne 18. prosince 2002.

⁽⁵⁾ Úř. věst. L 158, 23.6.1990, s. 56.

- (12) Do oblasti působnosti této směrnice by měly rovněž spadat informace o životním prostředí ve fyzickém držení jiných subjektů v zastoupení orgánů veřejné správy.
- (13) Informace o životním prostředí je nezbytné zpřístupňovat žadatelům co nejdříve, v přiměřené době a s ohledem na časový rozvrh určený žadatelem.
- (14) Orgány veřejné správy by měly zpřístupňovat informace o životním prostředí ve formě nebo formátu požadovaném žadatelem, pokud nejsou tyto informace již veřejně dostupné v jiné formě nebo formátu nebo není rozumné je v jiné formě nebo formátu poskytovat. Kromě toho by se mělo od orgánů veřejné správy požadovat, aby vynakládaly veškeré nezbytné úsilí pro vedení informací o životním prostředí v držení orgánů veřejné správy nebo pro orgány veřejné správy ve formách nebo formátech snadno reprodukovatelných a přístupných elektronickými prostředky.
- (15) Členské státy by měly určit praktická opatření pro účinné zpřístupňování těchto informací. Tato opatření musí zaručovat, že informace budou účinné, snadno a postupně dostupné veřejnosti přes veřejné telekomunikační sítě, včetně veřejně přístupných seznamů orgánů veřejné správy a registrů nebo seznamů informací o životním prostředí v držení orgánů veřejné správy nebo pro orgány veřejné správy.
- (16) Právem na informace se rozumí, že poskytování informací by mělo být obecným pravidlem a že orgánům veřejné správy by se mělo umožnit odmítnout žádost o informace v určitých a jasně vymezených případech. Důvody pro odmítnutí je nezbytné vykládat restriktivním způsobem, v němž je potřebné zvážit veřejný zájem, kterému poskytnutí slouží, proti zájmu, kterému slouží odmítnutí. Důvody pro odmítnutí je třeba sdělit žadateli v časové lhůtě stanovené v této směrnici.
- (17) Pokud je možné oddělit informace spadající do oblasti působnosti výjimek od zbývajících požadovaných informací, měly by orgány veřejné správy zpřístupňovat informace o životním prostředí po částech.
- (18) Orgány veřejné správy by měly mít možnost žádat za poskytnutí informací o životním prostředí poplatků, který by však měl být přiměřený. Jako obecné pravidlo to znamená, že poplatky nepřesáhnou skutečné náklady na tvorbu daného materiálu. Případy, kdy by se požadovalo placení záloh, by měly být omezeny. V konkrétních případech, kdy orgány veřejné správy poskytují informace o životním prostředí na obchodním základě a kdy je to nezbytné k zajištění pokračování sběru a zveřejnění těchto informací, se tržní poplatky považuje za rozumný; lze požadovat platbu zálohy. Rozpis poplatků by měl být zveřejněn a dán k dispozici žadatelům spolu s informací o podmínkách, za kterých je možné poplatky vybírat nebo od nich upustit.
- (19) Žadatelé by měli mít možnost dožadovat se správního nebo soudního přezkoumání jednání nebo nečinnosti orgánů veřejné správy ve vztahu k žádosti.
- (20) Orgány veřejné správy by měly zaručovat úplnost, přesnost a srovnatelnost informací o životním prostředí jimi nebo v jejich zastoupení sestavovaných. Protože metoda použitá při sestavování informací je důležitým faktorem při hodnocení kvality dodávaných informací, měla by být na požádání také zveřejněna.
- (21) Aby se zvýšila osvěta veřejnosti o otázkách životního prostředí a zlepšila ochrana životního prostředí, měly by orgány veřejné správy zpřístupňovat a šířit informace o životním prostředí odpovídající jejich funkcím, zejména prostřednictvím počítačové telekomunikační nebo elektronické technologie.
- (22) Tato směrnice by se měla posoudit a měla by být podrobena revizi jednou za čtyři roky od vstupu v platnost, a to na základě zkušeností a po předložení příslušných zpráv členskými státy. Komise by měla předkládat hodnotící zprávu Evropskému parlamentu a Radě.
- (23) Protože členské státy nemohou uspokojivě splnit cíle navržené směrnice a tyto cíle je tudíž lépe dosáhnout na úrovni Společenství, může Společenství přijmout opatření podle zásady subsidiarity stanovené v článku 5 Smlouvy. Podle zásady proporcionality stanovené v uvedeném článku nepřekračuje tato směrnice, co je k dosažení těchto cílů nezbytné.
- (24) Ustanovení této směrnice nemají vliv na právo členského státu zachovávat nebo zavádět opatření týkající se širšího přístupu k informacím, než vyžaduje tato směrnice,

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Cíle

Cíle této směrnice jsou:

- a) zaručit právo přístupu k informacím o životním prostředí v držení orgánů veřejné správy nebo pro orgány veřejné správy a stanovit základní podmínky a praktická opatření pro výkon tohoto práva a

- b) zajistit jako samozřejmost, že informace o životním prostředí budou postupně zpřístupňovány veřejnosti a veřejně šířeny s cílem zajistit co nejširší systematickou veřejnou dostupnost a šíření informací o životním prostředí. Pro tento účel bude podporováno používání počítačové telekomunikační nebo elektronické technologie.

Článek 2

Definice

Pro účely této směrnice:

1. „informacemi o životním prostředí“ se rozumějí informace v písemné, obrazové, zvukové, elektronické nebo jiné formě o:
 - a) stavu složek životního prostředí, jako jsou ovzduší a atmosféra, voda, půda, území, krajina a přírodní stanoviště zahrnující mokřady, pobřežní a mořské oblasti, biologická rozmanitost a její součásti, včetně geneticky modifikovaných organismů, a o vzájemném působení těchto složek;
 - b) faktorech, jako jsou látky, energie, hluk, záření nebo odpad, včetně radioaktivního odpadu, emise, vypouštění a jiné úniky do životního prostředí, které ovlivňují nebo mohou ovlivnit složky životního prostředí uvedené v písmenu a);
 - c) opatřeních (včetně správních opatření), jako jsou politiky, právní předpisy, plány, programy, dohody o životním prostředí, a o činnostech, které ovlivňují nebo mohou ovlivnit složky a faktory uvedené v písmenech a) a b), jakož i o opatřeních nebo činnostech určených k ochraně těchto složek;
 - d) zprávách o provádění právních předpisů o životním prostředí;
 - e) analýzách nákladů a přínosů a jiných ekonomických analýzách a předpokladech použitých v rámci opatření a činností uvedených v písmenu c) a
 - f) stavu lidského zdraví a bezpečnosti, včetně kontaminace potravinového řetězce, podmínkách lidského života, kulturních lokalitách a stavebních objektech, pokud jsou nebo mohou být ovlivněny stavem složek životního prostředí uvedených v písmenu a) nebo prostřednictvím těchto složek kterýmkoli aspektem uvedeným v písmenech b) a c);
2. „orgánem veřejné správy“ se rozumí:
 - a) vláda nebo jiný orgán veřejné správy, včetně veřejných poradních subjektů, na vnitrostátní, regionální nebo místní úrovni;
 - b) každá fyzická nebo právnická osoba vykonávající funkce veřejné správy podle vnitrostátních právních předpisů, včetně zvláštních povinností, činností nebo služeb, které se vztahují k životnímu prostředí a
 - c) každá fyzická nebo právnická osoba, která je veřejně odpovědná nebo vykonává funkci nebo poskytuje veřejné služby ve vztahu k životnímu prostředí, řízená subjektem nebo osobou spadající pod písmena a) nebo b).

Členské státy mohou stanovit, že tato definice nezahrne instituce nebo subjekty působící v soudní nebo zákonodárné funkci. Členské státy mohou tyto instituce nebo subjekty

z uvedené definice vyloučit, pokud jejich statuty ke dni přijetí této směrnice nestanoví postup přezkoumání ve smyslu článku 6;

3. „informacemi v držení orgánu veřejné správy“ se rozumějí informace o životním prostředí ve vlastnictví orgánu veřejné správy, které daný orgán vytvořil nebo obdržel;
4. „informacemi v držení pro orgán veřejné správy“ se rozumějí informace o životním prostředí ve fyzickém držení fyzické nebo právnické osoby v zastoupení orgánu veřejné správy;
5. „žadatelem“ se rozumí každá fyzická nebo právnická osoba požadující informace o životním prostředí;
6. „veřejností“ se rozumí jedna nebo více fyzických nebo právnických osob a jejich sdružení, organizace nebo skupiny v souladu s vnitrostátními právními předpisy nebo zvyklostmi.

Článek 3

Přístup k informacím o životním prostředí na požádání

1. Členské státy zajistí, aby orgány veřejné správy měly povinnost, v souladu s ustanoveními této směrnice, poskytovat informace o životním prostředí v jejich držení nebo pro ně držené každému žadateli na jeho žádost, aniž by žadatel musel prokazovat svůj oprávněný zájem.
2. S výhradou článku 4 a s ohledem na časový rozvrh určený žadatelem se informace o životním prostředí poskytují žadateli:
 - a) co nejdříve nebo alespoň během jednoho měsíce poté, co orgán veřejné správy uvedený v odstavci 1 obdržel od žadatele žádost nebo
 - b) během dvou měsíců poté, co orgán veřejné správy obdržel žádost, pokud jsou informace natolik objemné a složité, že nelze splnit lhůtu jednoho měsíce uvedenou v písmenu a). V takových případech je nezbytné žadatele informovat co nejdříve a v každém případě před koncem uvedené jednoměsíční lhůty o každém takovém prodloužení a důvodech, které k němu vedou.
3. Pokud je žádost formulována příliš obecně, orgán veřejné správy co nejdříve a nejpozději v časové lhůtě stanovené v odst. 2 písm. a) požádá žadatele, aby svoji žádost blíže určil, přičemž mu bude pomáhat např. poskytnutím informací o používání veřejných registrů uvedených v odst. 5 písm. c). Na základě čl. 4 odst. 1 písm. c) mohou orgány veřejné správy zamítnout žádost v případech, které budou považovat za správné.
4. Pokud žadatel požaduje, aby orgán veřejné správy poskytl informace o životním prostředí v určité formě nebo formátu (včetně ve formě kopií), orgán veřejné správy vyhově, pokud:
 - a) informace již nejsou veřejně dostupné v jiné formě nebo formátu, zejména podle článku 7, ke kterým má žadatel snadný přístup nebo
 - b) není pro orgán veřejné správy přijatelnější, aby poskytl informace v jiné formě nebo formátu, přičemž v takovém případě uvede důvody pro poskytnutí informací v jiné formě nebo formátu.

Pro účely tohoto odstavce vynaloží orgány veřejné správy veškeré přiměřené úsilí, aby udržovaly informace o životním prostředí v jejich držení nebo pro ně držené ve formách nebo formátech, které jsou snadno reprodukovatelné a přístupné prostředky počítačové telekomunikace nebo jinými elektronickými prostředky.

Důvody odmítnutí poskytnout informace v celém nebo částečném rozsahu v požadované formě nebo formátu je nutné sdělit žadateli v časové lhůtě uvedené v odst. 2 písm. a).

5. Pro účely tohoto článku členské státy zajistí, aby:

- a) úředníci podporovali úsilí veřejnosti o přístup k informacím;
- b) seznamy orgánů veřejné správy byly veřejně přístupné a
- c) byla stanovena praktická opatření zajišťující účinný výkon práva přístupu k informacím o životním prostředí, jako jsou:
 - určení informačních pracovníků,
 - pořízení a údržba zařízení pro kontrolu požadovaných informací,
 - registry nebo seznamy informací o životním prostředí v držení orgánů veřejné správy nebo informačních míst s jasným uvedením, kde lze tyto informace najít.

Členské státy zajistí, aby orgány veřejné správy dostatečně informovaly veřejnost o jejich právech vyplývajících z této směrnice a za tímto účelem ji v dostatečné míře poskytovaly informace, poučení a rady.

Článek 4

Výjimky

1. Členské státy mohou rozhodnout o odmítnutí žádosti o informace o životním prostředí, jestliže:

- a) požadované informace nejsou v držení orgánu veřejné správy nebo v držení pro orgán veřejné správy, kterému byla žádost určena. V takovém případě, pokud si je orgán veřejné správy vědom, že informace jsou v držení jiného orgánu veřejné správy nebo v držení pro jiný orgán veřejné správy, předá co nejdříve žádost zmíněnému jinému orgánu a uvědomí o tom žadatele, nebo uvědomí žadatele o orgánu veřejné správy, u kterého je podle jeho názoru možné o tyto informace požádat;
- b) žádost je zjevně nepřiměřená;
- c) žádost je formulována příliš obecně, přičemž se bere v úvahu čl. 3 odst. 3;
- d) žádost se týká materiálu ve fázi dokončování nebo rozpracovaných dokumentů nebo údajů;
- e) žádost se týká vnitřní komunikace, přičemž se bere v úvahu veřejný zájem, kterému slouží zveřejnění.

Pokud je žádost odmítnuta, protože se týká materiálu ve fázi dokončování, orgán veřejné správy uvede jméno orgánu, který materiál připravuje, a odhad doby potřebné na dokončení.

2. Členské státy mohou rozhodnout o odmítnutí žádosti o informace o životním prostředí, pokud by zveřejnění informací mělo nepříznivý vliv na:

- a) důvěrnost řízení u orgánů veřejné správy v zákonem stanovených případech;
- b) mezinárodní vztahy, veřejnou bezpečnost a národní obranu;
- c) průběh spravedlnosti, schopnost kterékoli osoby domoci se spravedlivého soudního řízení a schopnost orgánu veřejné správy provádět vyšetřování trestné nebo disciplinární povahy;
- d) důvěrnost obchodních a průmyslových informací, pokud ji stanovují vnitrostátní právní předpisy nebo právní předpisy Společenství pro ochranu oprávněných hospodářských zájmů, včetně veřejného zájmu zachovat statistickou důvěrnost a daňové tajemství;
- e) práva k duševnímu vlastnictví;
- f) důvěrnost osobních údajů nebo spisů týkajících se fyzické osoby v případech, kdy taková osoba nedala souhlas se zveřejněním informací pro veřejnost, pokud tuto důvěrnost stanovují vnitrostátní právní předpisy nebo předpisy Společenství;
- g) zájmy nebo ochranu jakékoli osoby, která poskytla požadované informace dobrovolně, aniž byla nebo mohla být k tomu právně vázána, pokud tato osoba nedala souhlas ke zveřejnění dotčených informací;
- h) ochranu životního prostředí, ke kterému se tyto informace vztahují, jako jsou např. místa výskytu vzácných druhů.

Důvody odmítnutí uvedené v odstavcích 1 a 2 je nezbytné vykládat restriktivním způsobem, přičemž se u konkrétního případu bere v úvahu prospěšnost zveřejnění z hlediska veřejného zájmu. V každém konkrétním případě se zvažuje veřejný zájem, kterému zveřejnění slouží, proti zájmu, kterému slouží odmítnutí. Na základě ustanovení odst. 2 písm. a), d), f), g) a h) nemohou členské státy rozhodnout o odmítnutí žádosti, pokud se žádost týká informací o emisích do životního prostředí.

V tomto rámci a pro účely použití písmena f) členské státy zajistí, aby byly splněny požadavky směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů⁽¹⁾.

3. Pokud členský stát stanovuje výjimky, může sestavit veřejně přístupný seznam kritérií, na jejichž základě dotčený orgán může rozhodnout, jak se žádostmi zacházet.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 281, 23.11.1995, s. 31.

4. Informace o životním prostředí v držení orgánu veřejné správy nebo v držení pro tento orgán, o které žadatel požádal, se poskytují zčásti, pokud je možné oddělit informace spadající do oblasti působnosti odst. 1 písm. d) a e) nebo odstavce 2 od ostatních požadovaných informací.

5. Odmítnutí poskytnout všechny požadované informace nebo jejich část se oznamuje žadateli písemně nebo elektronicky, pokud byla žádost podána písemně nebo o to žadatel požádal, v časových lhůtách uvedených v čl. 3 odst. 2 písm. a) nebo případně b). V oznámení se uvedou důvody odmítnutí a informace o postupu přezkoumání podle článku 6.

Článek 5

Poplatky

1. Přístup k veřejným registrům nebo seznamům zavedeným a vedeným podle čl. 3 odst. 5 a prohlížení požadovaných informací na místě jsou bezplatné.

2. Orgány veřejné správy mohou účtovat poplatek za poskytnutí jakýchkoli informací o životním prostředí, který ale nesmí přesáhnout přiměřenou částku.

3. Pokud je poplatek účtován, orgány veřejné správy zveřejní a žadatelům poskytnou seznam těchto poplatků a informace o okolnostech, za kterých je možné poplatky vybírat nebo od nich upustit.

Článek 6

Přístup k právní ochraně

1. Členské státy zajistí, aby každý žadatel, který má za to, že jeho žádost byla opomenuta, nesprávně odmítnuta (zcela nebo zčásti), nepřiměřeně zodpovězena nebo jinak nevyřízena podle ustanovení článků 3, 4 nebo 5, měl přístup k řízení, v němž je možné znovu zvážit jednání nebo nečinnost dotčeného orgánu veřejné správy stejným nebo jiným orgánem veřejné správy, nebo ze správního hlediska přezkoumat nezávislým a nestranným subjektem ustaveným podle zákona. Každé takové řízení je urychlené a je buď bezplatné, nebo nepříliš nákladné.

2. Kromě postupu přezkoumání uvedeného v odstavci 1 členské státy zajistí, aby žadatel měl přístup k postupu přezkoumání před soudem nebo jiným nezávislým a nestranným subjektem ustaveným podle zákona, u kterého je možné přezkoumat jednání nebo nečinnost dotčeného orgánu veřejné správy a jehož rozhodnutí se mohou být konečná. Členské státy mohou dále rozhodnout, že přístup k právnímu přezkoumání mohou mít rovněž třetí strany odpovědné za zveřejnění informací.

3. Konečné rozhodnutí podle odstavce 2 je pro orgán veřejné správy, jenž má informace v držení, závazné. Důvody se uvádějí písemně, alespoň v případech, kdy je přístup k informacím podle tohoto článku odmítnut.

Článek 7

Šíření informací o životním prostředí

1. Členské státy přijmou nezbytná opatření, aby zajistily, že orgány veřejné správy budou zpracovávat informace o životním prostředí, které souvisejí s jejich funkcí a jsou v jejich držení nebo jim určeny, s ohledem na jejich aktivní a systematické veřejné šíření, a to zejména pomocí počítačové telekomunikační nebo elektronické technologie.

Informace poskytované pomocí počítačové telekomunikační nebo elektronické technologie nemusí zahrnovat informace získané před vstupem této směrnice v platnost, pokud již nejsou k dispozici v elektronické formě.

Členské státy zajistí, aby se informace o životním prostředí stávaly stále více dosažitelnými v elektronických databázích, ke kterým má veřejnost snadný přístup přes veřejné telekomunikační sítě.

2. Poskytované a rozšiřované informace se aktualizují podle potřeby a zahrnují alespoň:

- a) znění mezinárodních smluv, úmluv nebo dohod, znění právních předpisů Společenství a znění vnitrostátních, regionálních nebo místních právních předpisů o životním prostředí nebo ve vztahu k němu;
- b) politiky, plány a programy vztahující se k životnímu prostředí;
- c) zprávy o postupu provádění jednotlivých bodů uvedených v písmenech a) a b), jsou-li připravované nebo uchovávané orgány veřejné správy v elektronické formě;
- d) zprávy o stavu životního prostředí uvedené v odstavci 3;
- e) údaje nebo souhrny údajů odvozených z monitorování činností, které ovlivňují nebo mohou ovlivnit životní prostředí;
- f) povolení s významným dopadem na životní prostředí a dohody o životním prostředí nebo odkaz na místo, kde je možné takové informace vyžádat nebo najít podle článku 3;
- g) studie dopadu na životní prostředí a posouzení rizik týkající se složek životního prostředí podle čl. 2 odst. 1 písm. a) nebo odkaz na místo, kde je možné takové informace vyžádat nebo najít podle článku 3.

3. Aniž je dotčen jakýkoli určitý závazek týkající se vykazování podle právních předpisů Společenství, členské státy přijmou nezbytná opatření, aby zajistily zveřejňování vnitrostátních případně regionálních nebo místních zpráv o stavu životního prostředí v pravidelných intervalech nepřesahujících čtyři roky; tyto zprávy budou zahrnovat informace o kvalitě životního prostředí a tlacích, které na životní prostředí působí.

4. Aniž je dotčen jakýkoli konkrétní závazek stanovený právními předpisy Společenství, členské státy přijmou nezbytná opatření, aby zajistily, že v případě bezprostředního ohrožení lidského zdraví nebo životního prostředí lidskými činnostmi nebo přírodními jevy budou okamžitě a bez prodlení poskytnuty všechny informace v držení orgánů veřejné správy nebo pro ně držené, které by mohly umožnit, aby veřejnost, která by mohla být postižena, přijala opatření k zabránění nebo zmírnění újmy z takového ohrožení.

5. Výjimky v čl. 4 odst. 1 a 2 se mohou použít ve vztahu k povinností uloženým tímto článkem.

6. Členské státy mohou splnit požadavky tohoto článku vytvořením odkazů na internetové stránky, kde je možné tyto informace najít.

Článek 8

Kvalita informací o životním prostředí

1. Pokud to bude v jejich moci, zajistí členské státy, aby informace sestavované jimi nebo v jejich zastoupení byly aktuální, přesné a srovnatelné.

2. Povinností orgánů veřejné správy je na požádání reagovat na žádosti o informace podle čl. 2 odst. 1 písm. b) a informovat žadatele o místech, kde lze získat informace, jsou-li k dispozici, o postupech zjišťování, včetně metod analýzy, výběru a předběžného zpracování výběrových souborů, které se používají pro tvorbu informací, nebo o používaných standardních postupech.

Článek 9

Postup přezkumu

1. Členské státy podají zprávu o zkušenostech získaných při provádění této směrnice nejpozději do 14. února 2009.

Komisi zprávu sdělí nejpozději do 14. srpna 2009.

Nejpozději do 14. února 2004 předloží Komise členským státům dokument s pokyny, který jasně stanoví představu Komise, jakým způsobem se mají zprávy podávat.

2. Na základě zkušeností a s přihlédnutím k vývoji počítačové telekomunikační nebo elektronické technologie vypracuje Komise zprávu pro Evropský parlament a Radu spolu s návrhem na revizi směrnice považovaný Komisí za vhodný.

Článek 10

Provádění

Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí nejpozději do 14. února 2005. Neprodleně o nich uvědomí Komisi.

Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

Článek 11

Zrušení

Zrušuje se směrnice 90/313/EHS s účinkem ode dne 14. února 2005.

Odkazy na zrušenou směrnici se považují za odkazy na tuto směrnici v souladu se srovnávací tabulkou obsaženou v příloze.

Článek 12

Vstup v platnost

Tato směrnice vstupuje v platnost dnem vyhlášení v Úředním věstníku Evropské unie.

Článek 13

Určení

Tato směrnice je určena členským státům.

V Bruselu dne 28. ledna 2003.

Za Evropský parlament

předseda

P. COX

Za Radu

předseda

G. PAPANDREOU

PŘÍLOHA

SROVNÁVACÍ TABULKA

Směrnice 90/313/EHS	Tato směrnice
Článek. 1	Článek. 1 písm. a) Článek. 1 písm. b)
Článek. 2 písm. a)	Článek. 2 odst. 1
Článek. 2 písm. b)	Článek. 2 odst. 2
–	Článek. 2 odst. 3
–	Článek. 2 odst. 4
–	Článek. 2 odst. 5
–	Článek. 2 odst. 6
Článek. 3 odst. 1	Článek. 3 odst. 1 a čl. 3 odst. 5
Článek. 3 odst. 2	Článek. 4 odst. 2 a čl. 4 odst. 4
Článek. 3 odst. 3	Článek. 4 odst. 1 písm. b), c), d) a e)
Článek. 3 odst. 4	Článek. 3 odst. 2 a čl. 4 odst. 5
–	Článek. 4 odst. 1 písm. a)
–	Článek. 3 odst. 3
–	Článek. 3 odst. 4
Článek 4	Článek. 6 odst. 1 a čl. 6 odst. 2
–	Článek. 6 odst. 3
Článek 5	Článek. 5 odst. 1
–	Článek. 5 odst. 2
–	Článek. 5 odst. 3
Článek 6	Článek. 2 odst. 2 písm. c, čl. 3 odst. 1
Článek 7	Článek. 7 odst. 1, 2 a 3
–	Článek. 7 odst. 4
–	Článek. 7 odst. 5
–	Článek. 7 odst. 6
–	Článek 8
Článek 8	Článek 9
Článek 9	Článek 10
Článek 10	Článek 13
–	Článek 11
–	Článek 12